Р Е Ш Е Н И Е
№ 42040

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 13 състав,** в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **5571** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Образувано е по жалба на В. Т. Н. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-0320-000077/14.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ П., с която на жалбоподателката е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 200 дни. Моли заповедта да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът в придружителното писмо до АССГ счита жалбата за неоснователна и изразява становище в подкрепа на законосъобразността на оспорения административен акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 14.04.2026 г. на Н. е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 200 дни, тъй като на 14.04.2026 г. собственият й автомобил БМВ е бил управляван от С. К., който бил изгубил правоспособност за управление на МПС поради отнети всички контролни точки, т.е. управлява МПС без да е правоспособен водач.

На К. е съставен АУАН и му е издадено НП /л. 15/.

Представена е справка за нарушител/водач на С. К. /л. 23/.

Приложена е заповед за компетентност /л. 25/.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този

закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.
С оглед представената заповед, издадена от Директора на ОДМВР Б., съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.
Съгласно чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага следната принудителна административна мярка: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.
Съгласно чл. 150 ЗДвП всяко пътно превозно средство, участващо в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, задължително се управлява от правоспособен водач. Според чл. 157, ал. 4 ЗДвП водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи, като е предвидена и санкция за такова лице по чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. От представената по делото справка декларация на водача К. е видно, че на лицето са отнети всички контролни точки. Същата не е оспорена, представлява официален свидетелстващ документ, поради което съдът я кредитира. Следователно същият е загубил правоспособността си.
Загубата на правоспособност настъпва по силата на закона с влизане в сила на последното НП, с което са отнети контролни точки /така Решение № 9772 от 28.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 2228/2013 г./, без да е необходимо издаването на нарочен акт за обявяване на лицето за неправоспособно. Това следва от граматическото и логическото тълкуване на нормата на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, поради което и възраженията на жалбоподателката, че К. не бил уведомен за отнемане на всички контролни точки, са неоснователни. Водачите на МПС са длъжни да следят отнетите им контролни точки за допуснатите от тях нарушения по ЗДвП. При констатирано от страна на административния орган по чл. 172, ал. 1 ЗДвП изчерпване на контролните точки от водача, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на мярката, с която да изземе свидетелството за правоуправление на съответния водач на МПС, без да е необходимо да го уведомява предварително за оставащия брой контролни точки /така Решение № 9613 от 9.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 2821/2014 г./.
Видно от текста на цитираната норма на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП въпросната ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС, се налага на собственик, когато собственото му превозно средство е управлявано от такова лице, какъвто е настоящия случай. Законовият текст на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП не съдържа като елемент от фактическия състав знанието, съгласието или вината на собственика, поради което възражението на Н., че не е знаела, е неотносимо към предвидената ПАМ /в сходен смисъл е напр. Решение № 3872 от 7.04.2026 г. на ВАС по адм. д. № 10010/2025 г. и др./.
ПАМ е за срок, близък до предвидения в закона минимум от 6 месеца, поради което не са налице предпоставките за отмяната ѝ.
По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски.

Ответникът не претендира разноски, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.
Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Т. Н. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-0320-000077/14.04.2026 г., издадена от полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ П., с която й е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 200 дни.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: